

og sagde: Kan du trække den, kan du ogsaa trække den og trække den! og saa blev han ved at læsse paa, saa længe til Vognen ikke kunde rokkes.

Som det nu gaar med de kørende Poster, gaar det ogsaa med Brevbudene omkring i Distrikterne. Vi kunne alle indse, at det manges Gang er overordentlig besværligt for Budene, navnlig i mørke Aftener, at finde de forskellige Adressater efter Adresserne paa Brevene. Lad os tænke os de store Kaserner f. Eks., hvor Adressen lyder paa den eller den Ejendom, det og det Nummer. Der kan i denne Bygning være adskillige Sidebygninger og Bagbygninger betegnede A., B. eller C., men der staar kun Madam Jensen eller Madam Hansen, eller hvad man vil, og at hun skal bo i den Ejendom, saa det kan Postbudet ikke nemt finde; den Slags Folk flytter jo nemlig ogsaa tit. Det er altsaa medvirkende til, at Postbudene saa godt som ingen Frihed kunne skaffe sig, og det er dog vist ikke Administrationens Mening, at det skulde være saa.

Saa har jeg ogsaa lidt at anføre angaaende Ekstraarbejdet. Det er jo saa, at Postbudene ofte ikke kunne blive færdige med deres Arbejde, eller at Reservepostbudene ere optagne, saa at der kræves Ekstraarbejde af Postbudene. Hvad det vil sige, skal jeg anføre følgende Eksempler paa. Der var et Postbud, som 2 Søndage i Træk havde Ekstraarbejde, den ene Søndag fra Kl. 4 $\frac{1}{2}$ til 7 $\frac{1}{2}$ Morgen med Pause til Kl. 11 Formiddag, fra hvilken Tid han maatte fortsætte med Tjeneste til Kl. 3 Eftermiddag, altsaa i alt 7 Timer. Den næste Søndag, da han udførte Ekstraarbejde, mødte han Kl. 4 $\frac{1}{2}$ Morgen og arbejdede uafbrudt til Kl. 12 Middag, altsaa i alt 7 $\frac{1}{2}$ Time. For dette Ekstraarbejde om Søndagen, som ellers var Fridag, betales der ham 1 Kr. 50 Øre pr. Dag. I et tredie Tilfælde udeblev et Postbud, fordi han Natten til Søndag var bleven syg og ikke kunde udføre sin Tjeneste. Da der intet Reservepostbud var ledigt, blev der telefoneret til et Bud, som havde Fridag, at han straks skulde møde. Han mødte da fra Kl. 5 $\frac{1}{2}$ Morgen til 7 $\frac{1}{2}$ Formiddag og igen fra Kl. 11 til 3, altsaa ialt 6 Timer for en Betaling af 1 Kr. 50 Øre. Skal et Postbud derimod have en Stedfortræder, naar han vil have en Dag fri, bliver der sagt, at Daglønnen er 2 Kr. 50 Øre. Det forekommer mig, at der ogsaa her i Virkeligheden er et Misforhold. Naar Postbudet skal leje en Reserve, naar han eventuelt ønsker sig en Dag eller

enkelte Timer fri, skal han betale 2 Kr. 50 Øre til Reservepostbudet, men hvis Postbudet derimod selv faar en Ekstratjeneste paa en Søndag, faar han ikke mere end 1 Kr. 50 Øre. Jeg mener, at et saadant Misforhold bør man virkelig se at faa rettet.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, om han velvilligst vil tage disse Forhold under Overvejelse, som jeg her har anført, og søge at faa dem ændrede. Det er et inderligt Ønske fra de Funktionærer, hvis Sag jeg har talt her. Vi have jo populært kaldt Brandmændene for Byens — om ikke Lykkebørn saa dog raske Svende; de have været Byens Kælebørn, men jeg mener, at Postbudene, som staa i daglig og nær Berøring med os alle, ogsaa udføre deres Hverv til Punkt og Prikke. Vi have blot ikke alle været kendte med, at de ere blevne overanstrengte i den Grad, som jeg har oplyst i Aften; derfor ønsker jeg, at der maa blive taget Hensyn dertil, og at der maa blive rettet noget paa de Forhold.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Da det ikke er sikkert, at jeg vil kunne være til Stede paa det Tidspunkt, da jeg efter Rækkefølgen mellem Ministrene vilde kunne faa Ordet, formentlig i Morgen, har jeg ønsket allerede nu at udtale mig om nogle af de Henvendelser, der, siden jeg sidst havde Ordet, ere skete til mig. Jeg siger nogle af dem, thi de Herrere eller i hvert Fald Flertallet her i Tinget vil sikkert være enig med mig i, at jeg lader de Henvendelser ligge, som kun ere Gentagelser af, hvad der tidligere er kommet frem, og som jeg derfor ogsaa tidligere har besvaret, enten i Aar, i Fjor eller tidligere Aar. Det gælder i øvrigt en ikke ringe Del af de Henvendelser, der ere komne til mig navnlig fra de Herrere socialdemokratiske Medlemmers Side. De have for en stor Del deres Styrke i netop at gentage det samme Aar efter Aar, men det giver ikke mig Anledning til at følge deres Spor. Dette gælder navnlig det ærede Medlem for Nykøbing F. (Valdemar Olsen) og det ærede Medlem for Randers (Mortensen), som end ikke har skaaet Tinget for vidtløftige Udtalelser angaaende Spørgsmaal, der ikke blot have været behandlede atter og atter i de forgangne Aar, men som oven i Købet have fundet deres Afgørelse fra dette Tings Side. Jeg sigter hermed til de saa berømte Spørgsmaal om Tunnellen Nord for Banegaarden i Nykøbing F. og om Varehuset ved Randers Sta-